

Zitting 2001-2002

13 maart 2002

BEKNOPT VERSLAG

MIDDAGVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Actuele vragen (*Regl. art. 82*)

- van de heer Filip Dewinter (Weigering van bijkomende politieagenten in Antwerpen)
met antwoord van minister Paul Van Grembergen 3
- van de heer Kris Van Dijck (Communautarisering Koninklijke Belgische Voetbalbond)
met antwoord van minister Bert Anciaux 3
- van de heer Dany Vandebossche (Cultuurfonds en topstukkendecreet)
met antwoord van minister Bert Anciaux 4
- van de heer Luc Martens (Financiering van het onderwijs)
met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten 4
- van de heer Julien Librecht (Vragenlijst aan ouders van kinderen in het basis- en secundair
onderwijs)
met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten 5
- van de heer Eric Van Rompuy (Stembusakkoord voor de Vlaamse verkiezingen van 2004)
met antwoord van minister-president Patrick Dewael 5

- van de heer Erik Matthijs (Superheffing op het niet voldoen aan de mestverwerkingsplicht) met antwoord van minister Vera Dua 6
- van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ria Van Den Heuvel en mevrouw Patricia Ceysens en van de heren Dirk De Cock en Pieter Huybrechts (Faillissement van een rusthuis in Herent) met antwoord van minister Mieke Vogels 7

Ontwerp van decreet en voorstellen van resolutie

- Samenwerkingsakkoord meerjareninvesteringsplan 2001-2012 van de NMBS
 - Algemene bespreking (Sprekers : mevrouw Hilde Claes, verslaggever, de heren Ludwig Caluwé, Jos Bex, Jul Van Aperen, Jan Penris, Robert Voorhamme, Johan Malcorps, Carl Decaluwe en Jan Loones en minister Steve Stevaert) 9
 - Artikelsgewijze bespreking 15

Motie van orde

- Voorstel tot aanvulling van de agenda (Spreker : de heer Jan Loones) 15

Ontwerp van decreet

- Bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1
 - Algemene bespreking (Spreker : de heer Julien Demeulenaere) 16
 - Artikelsgewijze bespreking 16

Voorstel van decreet

- Wijziging van het decreet van 13 juli 1994
 - Algemene bespreking 16
 - Artikelsgewijze bespreking 16

Verzoekschrift

- Infoborden over België
 - Verslag (Sprekers : de heer Sven Gatz en mevrouw Mieke Van Hecke) 16

Aanpassing van het reglement van toekenning van medewerkers aan de voorzitter, aan de leden van het uitgebreid bureau, aan de fracties en aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers

- Bespreking en stemming 17

Aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers

- Bespreking en stemming 17

Voorstel van resolutie

- Herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem
 - Voorstel tot spoedbehandeling 17
 - Bespreking
 - (Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Joris Van Hauthem, Herman Lauwers, Eloi Glorieux, Leo Peeters, Jan Loones en Francis Vermeiren en minister Paul Van Grembergen) 17
 - Hoofdelijke stemming 22

Motie betreffende een belangenconflict

- Voorstel tot aanvulling van de agenda
 - (Sprekers : de heer Jan Loones, mevrouw Sonja Becq en de heer Kris Van Dijck) 22

Ontwerpen van decreet

- Ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten
 - Aangehouden stemmings 22
 - Hoofdelijke stemming 22
- Samenwerkingsakkoord meerjareninvesteringsplan 2001-2012 van de NMBS
 - Hoofdelijke stemming 22
- Bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1
 - Hoofdelijke stemming 23

Voorstel van decreet

- Wijziging van het decreet van 13 juli 1994
 - Hoofdelijke stemming 23

Motie van aanbeveling

- Toestand van het milieu in Vlaanderen volgens recente milieurapporten
 - Hoofdelijke stemming 23

Met redenen omklede moties

- Waterpeilbeheer in Vlaanderen en de samenwerking terzake tussen Vlaanderen, Wallonië en Nederland
 - Hoofdelijke stemming 23
- Onderwijsprojecten voor alleenstaande minderjarige asielzoekers
 - Hoofdelijke stemming 23
- Aanpassing aan de belasting op inverkeerstelling
 - Hoofdelijke stemming 23
- Negeren van rolstoelgebruikers door de Lijn
 - Hoofdelijke stemming 24
- Campagne eetstoornissen bij jongeren
 - Hoofdelijke stemming 24
- Opvang illegale minderjarigen
 - Hoofdelijke stemming 24
- Wachtlijsten personen met een handicap

- Hoofdelijke stemmingen	24
- Lokale werkwinkels	
- Hoofdelijke stemming	24
Regeling van de werkzaamheden	25
Aanwezig	25
Afwezig met kennisgeving	25
Afwezig zonder kennisgeving	25

MIDDAGVERGADERING VAN WOENSDAG 13 MAART 2002

Voorzitterschap van de heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 14.19 uur.*

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Weigering van bijkomende politieagenten in Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de weigering tot goedkeuring van een beslissing van de Antwerpse gemeenteraad om bijkomende politieagenten aan te werven.

De heer Filip Dewinter : De minister heeft beslist om het personeelsbehoefteplan van de stad Antwerpen niet goed te keuren. Hij gaat niet akkoord met de beslissing om 150 politieagenten aan te werven omdat er een gebrek aan zorgvuldigheid is, en omdat de regels van zuinigheid en algemeen belang geschaad worden.

De criminaliteit en onveiligheid in Antwerpen zijn enorm gestegen en de uitbreiding met 150 politieagenten biedt de kans om daaraan iets te doen. Het is in het algemeen belang van Antwerpen dat het personeelsbehoefteplan goedgekeurd wordt. Ik betreur dat de overgemaakte documenten onzorgvuldigheden bevatten.

Dat is de verantwoordelijkheid van de administratie, en van het college van burgemeester en schepenen. Er moeten evenwel ook andere overwegingen gemaakt worden. Ik pleit dan ook voor begrip en mededogen.

Wat is de planning ? Ik heb begrepen dat u de beslissing om meer politieagenten aan te werven, niet principieel afwijst. Blijkbaar wordt onvoldoende gemotiveerd waarom er 150 bijkomende agenten nodig zijn en is de financiering onduidelijk.

Welke initiatieven verwacht u van de stad Antwerpen ? Als men de democratische besluitvorming respecteert, kan alles niet rond zijn op een week zoals gesteld wordt. Als een beslissing maanden uitblijft, is dat een ramp voor de veiligheid

in Antwerpen.

Minister Paul Van Grembergen : Ik heb niet de intentie om de beslissing van de Antwerpse gemeenteraad af te wijzen. Het gaat niet alleen om 150 extra agenten, maar ook om 150 leden van het administratief personeel. In totaal zijn dat dus 300 bijkomende personeelsleden. Dat betekent een meeruitgave van 400 tot 500 miljoen frank, minimaal geschat.

Als de stad Antwerpen een dergelijke beslissing neemt, moet ze ook zeggen op welke wijze ze die gaat financieren. De reden waarom er meer personeel noodzakelijk is, is niet voldoende weergegeven. Ook is er geen enkele verwijzing naar de financiële kost in de begroting van 2002. Ik heb daarover zo spoedig mogelijk overleg gevraagd.

De heer Filip Dewinter : Ik betreur dat de beslissing onvoldoende gemotiveerd is. Men heeft me verteld dat er geen implicaties zijn voor de begroting 2002, omdat dat een overgangsjaar is waarin de agenten een opleiding krijgen. Pas in 2003 zouden er implicaties zijn voor de stedelijke begroting. Voorts is me gemeld dat de logistieke en administratieve krachten overgeheveld worden van de bestaande diensten en er dus geen nieuwe aanwervingen nodig zijn.

Wat is de planning ? Moet er een nieuwe beslissing genomen worden ? Moet het personeelsbehoefteplan gewijzigd worden ? Als dat het geval is, zullen er in 2003 geen bijkomende agenten in dienst kunnen treden.

Minister Paul Van Grembergen : Ik leg de stad Antwerpen niet op wat ze moet doen. Ze moet haar verantwoordelijkheid nemen. Als men meer personeelsleden nodig heeft, kan dat maar dan moet men dat kunnen verantwoorden en zeggen wat de invloed op de begroting is. Momenteel beschik ik niet over de nodige gegevens. Als ik een bevredigend antwoord krijg, zal ik geen hinderpaal zijn. Ik wil voorkomen dat de stad Antwerpen, die al zware financiële moeilijkheden heeft, nog meer in de problemen raakt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Communautarisering Koninklijke Belgische Voetbalbond

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot de heer Anciaux, Vlaams

minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de communautarisering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB).

De heer Kris Van Dijck : De voorzitter van de KBVB stelt voor om de voetbalbond op te delen in een beroeps- en amateurafdeling en enkel de amateurs op te splitsen in een liga noord en een liga zuid. Clubs uit eerst en tweede nationale hebben echter ook niet-professionele leden.

Gisteren eisten 12 Vlaamse clubs uit de eerste nationale klasse de volledige regionalisering. De minister reageerde, in tegenstelling tot zijn Franstalige collega, terughoudend. Op welke manier zal de minister deze evolutie ondersteunen en aangrijpen als steun bij de onderhandelingen met de bondsvoorzitter ?

Minister Bert Anciaux : Het is mijn bedoeling om bevoegd te worden over alle niet-professionele sportbeoefenaars. Principieel steun ik de oproep van de 12 clubs, maar ik ben pragmatisch : via de weg van de geleidelijkheid die de heer Peeters bewandelt, zal er in de praktijk ten minste al iets tot stand komen.

De heer Kris Van Dijck : De voetbalbond neemt uiteindelijk zelf de beslissing en daarom is het belangrijk dat de 12 clubs weten dat ze gesteund worden. Uit hun oproep blijkt dat zij ervaren dat de Vlaamse overheid consequent is en enkel middelen verstrekt aan de erkende clubs.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Cultuurfonds en topstukkendecreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vandebossche tot de Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele oprichting van een cultuurfonds en het aangekondigde topstukkendecreet.

De heer Dany Vandebossche : Er is in de Kamer een wetsontwerp ingediend om, naar het voorbeeld van Nederland, privé-investeerders in de filmsector een belastingvoordeel toe te kennen. Deze zogenaamde taxshelter is overgenomen door de minister voor het Cultuurfonds.

Wil de minister dergelijk belastingvoordeel beperken tot de beeldende kunst en meer bepaald tot

investeringen in het fonds bevoegd voor de aankoop van topstukken ? Waarom wordt het ontwerp van decreet ter zake nog niet behandeld ? Is er al overleg over het Cultuurfonds met de andere gemeenschappen ?

Minister Bert Anciaux : Het ontwerp van decreet over de topstukken is goedgekeurd door de regering en op 15 juli 2001 ingediend bij de Raad van State. We wachten nog steeds op zijn advies. Het startkapitaal van 1,25 miljoen euro van het fonds voor de aankoop en bescherming van topstukken zou op korte termijn moeten stijgen tot 10 miljoen euro. In andere landen volstaan de intresten van dergelijke fondsen voor de aankoop van interessante kunstwerken. Bij ons is dus essentieel dat er meer geld komt, eventueel van de privé-sector.

Het toekennen van een belastingvoordeel voor investeringen in dergelijke fondsen zou een belangrijke stimulans kunnen zijn. Hoewel de aankoop en bescherming van beeldende kunst de prioriteit is, zou dergelijk voordeel ook kunnen gelden voor andere sectoren. We mogen echter de taxshelter voor de film niet in gevaar brengen door ineens te veel eisen te stellen.

Er zijn echter nog andere mogelijkheden, onder meer het cultuursparen, naar het voorbeeld van het pensioensparen, en het aftrekbaar maken van investeringen van bedrijven in beeldende kunst. De gemeenschappen werken momenteel aan een gemeenschappelijk voorstel voor minister Reynders.

Tot slot wil ik nog benadrukken dat volgens mij te veel geld moet betaald worden voor archieven, die eigenlijk gemeenschapsgoed zouden moeten zijn.

De heer Dany Vandebossche : Het kan niet dat de Raad van State zo lang met een advies wacht.

Wat het Cultuurfonds betreft, zijn de middelen van de overheid inderdaad te beperkt om topstukken te verwerven. Indien men wil komen tot een privé-fonds, vraag ik mij wel af of dit in Vlaanderen succesvol zal zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Financiering van het onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming over de Financiering van het onderwijs.

De heer Luc Martens : Het probleem van de objectieve financiering van het onderwijs blijft ons achtervolgen. De gemaakte studie bevestigt in feite wat we allemaal al wisten. Momenteel stelt de minister zich minder weigerachtig op dan vroeger om daarover te praten. Bij vele directies van vrije basisscholen blijft er echter een wrang gevoel omdat zij menen dat de minister te vaak ontwijkende antwoorden formuleert.

Welke nieuwe informatie verwacht de minister nog van de rondetafelconferentie ? Hoeveel bijkomende middelen denkt de minister te vinden bij de volgende begrotingsbesprekingen ? De studie heeft het tenslotte niet alleen over de financiering van het basisonderwijs en de internaten maar ook over de wachtlijsten voor infrastructuur in het vrij gesubsidieerd en het technisch- en beroepsonderwijs. Hoe denkt de minister daaraan het hoofd te kunnen bieden ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik heb al een aantal keren geantwoord op deze vragen. Ik zie er dan ook de actualiteitswaarde niet van in.

De rondetafelconferentie heeft tot doel om samen met alle actoren te praten over een betere financiering van het onderwijs. In juni zou er duidelijkheid moeten bestaan over een basisfinanciering per leerling en niet meer per net. Tegen die tijd zou er ook meer duidelijkheid moeten komen over de behoeften van het basisonderwijs.

De besluiten over beide zaken zal ik duidelijk maken tijdens de begrotingsbesprekingen. Zeker voor het basisonderwijs zullen er in 2003 bijkomende middelen zijn. Dat alles heb ik trouwens al herhaaldelijk gezegd.

De heer Luc Martens : Ik vraag enkel om duidelijkheid en, Cato parafraserend, wil ik blijven stellen dat ik de mening ben toegedaan dat de studie over de objectiveerbare verschillen moet uitgevoerd worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vragenlijst aan ouders van kinderen in het basis- en secundair onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Librecht tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over een vragenlijst in het kader van het gelijkkansen decreet aan ouders van kinderen in het

basis- en secundair onderwijs.

De heer Julien Librecht : De vragenlijst in het basis- en secundair onderwijs komt bij het publiek niet zo goed over. Niet alleen bevat hij een aantal zeer intieme vragen, maar verder delen een aantal scholen de ouders niet mee dat zij niet verplicht zijn op deze vragenlijst te antwoorden. Ook zijn er bepaalde scholen die nog een aantal vragen toevoegen aan deze vragenlijst.

Kan de minister ervoor zorgen dat de scholen de ouders laten weten dat zij niet verplicht zijn om op de vragenlijst te antwoorden ? Hoe kan de minister een aantal scholen beletten dat zij bijkomende vragen stellen ?

Minister Marleen Vanderpoorten : De vragenlijst heeft te maken met het ondersteuningsbeleid in het kader van het gelijkkansenbeleid. Ik durf te betwijfelen of de vragen wel zo intiem zijn. Dat een dergelijke vragenlijst nu opzien baart, verwondert me : deze werkmethode werd eerder al toegepast in het kader van zorgverbreding.

Een aantal scholen hebben de ouders inderdaad niet laten weten dat zij niet verplicht zijn om te antwoorden. Tot nu ontvingen we echter nog niet zoveel klachten.

De scholen mogen wel bijkomende vragen stellen die voor hun organisatie belangrijk kunnen zijn, indien ze hierbij een strikte deontologie hanteren. Indien we hieromtrent klachten ontvangen, contacteren we de betrokken school.

Een andere manier van werken, zoals bijvoorbeeld het werken met databanken, is jammer genoeg niet mogelijk. Dergelijke methodes zijn onder meer te arbeidsintensief.

De heer Julien Librecht : Vragenlijsten liggen steeds gevoelig. Ik ben echter tevreden met het antwoord van de minister.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Stembusakkoord voor de Vlaamse verkiezingen van 2004

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Rompuy tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over uitspraken van de minister-president met betrekking tot een eventueel stembusakkoord voor de Vlaamse

verkiezingen van 2004.

De heer Eric Van Rompuy : Uit de uitspraken van minister-president Dewael in het televisieprogramma Villa Politica en zijn uitlatingen in interviews met verschillende kranten, leid ik af dat hij een gelukkig man is. Ook de dames in zijn regering mogen tevreden zijn : de minister-president is van plan nog tot 2009 met hen te regeren. Hij heeft zijn geloof in het paars-groene project nogmaals uitgesproken, ondanks de uitspraken van minister Vogels dat deze coalitie een giftige cocktail vormt. Hij gaat zelfs nog verder : hij maakt zich sterk om met een stembusakkoord naar de volgende verkiezingen te gaan.

Dit stembusakkoord zou een samenwerkingsakkoord worden tussen de huidige meerderheidspartijen. Paars-groen zou zo aan de macht kunnen blijven. Het Nederlandse voorbeeld heeft ons nochtans geleerd dat dit model alleen werkt in tijden van hoogconjunctuur, wanneer geld kan worden uitgedeeld. Lees het boek 'Acht jaar puin ruimen' van Pim Fortuyn er maar eens op na, er zijn heel wat parallellen te trekken.

Deze regering kan intussen nog geen enkel beleidsresultaat voorleggen. Er zijn amper 1.000 sociale woningen gerealiseerd. De werkzaamheidsgraad van de Vlaming is vorig jaar nog met 0,5 procent afgenomen.

CD&V, nog steeds de grootste partij in het Vlaams Parlement, wordt op deze manier nog voor zeven jaar naar de oppositiebanken verwezen, wat de verkiezingsuitslag ook zal zijn. Bert Anciaux is natuurlijk tevreden : dit stembusakkoord komt neer op een levensverzekering voor Spirit.

Kan de minister-president bevestigen dat er een stembusakkoord in de maak is ?

Minister-president Patrick Dewael : Om na te gaan welke houdingen een partij kan aannemen met het oog op nakende verkiezingen, volstaat het te kijken naar de geschiedenis van CD&V. Alles blijkt mogelijk te zijn : van een onafhankelijke houding over een stembusakkoord tot het hanteren van inbraakformules. CD&V heeft mij hier dus geen lessen in te lezen.

Ik heb het woord stembusakkoord trouwens nooit in de mond genomen. Wel heb ik de huidige regeringsformule verdedigd, wat ik ook mijn taak acht. Ik deed dat in antwoord op de vraag naar een

verklaring voor de Nederlandse verkiezingsuitslag. Ik ben ervan overtuigd dat het gebrek aan verdediging van de huidige coalitie een van de verklaringen is voor het succes van een bepaalde partij. Er is dus nog geen sprake van een stembusakkoord. Ik geloof wel in het huidige project en dat zal ik de bevolking ook duidelijk maken, zodat zij weet wat ze te verwachten heeft. Ik ben daarin trouwens geen uitzondering. Politici uit verschillende hoeken verdedigen dit project samen met mij.

Ik wil erop wijzen dat de kiezer het laatste woord zal hebben. Zijn houding zal steeds doorslaggevend zijn, zoals het in een democratie past. Door mijn houding zullen de oppositiepartijen wel worden gedwongen kleur te bekennen. Zij zullen zich niet langer kunnen beperken tot het spuien van kritiek, maar waardige alternatieven moeten aanbieden.

De heer Eric Van Rompuy : De media hebben de minister-president weer verkeerd begrepen. Zijn woorden zijn nochtans duidelijk. Ik ben wel blij dat hij zo duidelijk zijn geloof in dit paars-groene project uitspreekt. De VLD-kiezers die in 1999 voor deze partij hebben gestemd omdat zij tegen de langdurige samenwerking van de CVP met de socialisten waren, zullen minder graag horen dat de minister-president verder zal gaan met Spirit, sp-a en Agalev. Dat is een verregaande vorm van zelfingenomenheid met zo'n pover bilan. Nu het de bevolking stilaan duidelijk wordt dat paarsgroen geen beleid voert in een aantal cruciale sectoren, zullen wij voor een alternatief zorgen. Met dit cordon sanitaire rond de grootste democratische partij in Vlaanderen, verraadt u zichzelf. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

Minister-president Patrick Dewael : CD&V zal duidelijk moeten stellen met wie ze haar alternatief denkt te realiseren.

Het is mijn recht en mijn plicht om deze coalitie te verdedigen en ze voort te zetten, als de kiezer ons de kans geeft. Ten slotte is er bij een stembusakkoord sprake van een gezamenlijk programma. Dat is niet onze ambitie : daarvoor is kleurrijk Vlaanderen te rijk. (*Applaus bij de VLD en bij AGALEV*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Superheffing op het niet voldoen aan de mestverwerkingsplicht

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van

de heer Matthijs tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de superheffing op het niet voldoen aan de mestverwerkingsplicht.

De heer Erik Matthijs : Veehouders die om te voldoen aan de mestverwerkingsplicht hun mest hadden laten verwerken bij MAV, hebben toch een factuur ontvangen van de Mestbank om een superheffing te betalen. Ze hebben aan de verwerkingsplicht voldaan, maar niet aan de decretaal bepaalde exportplicht. Waarom worden de veehouders aangepakt, terwijl het MAV is dat niet aan alle verplichtingen voldoet ? Hoeveel veehouders zijn er precies naar de Raad van State gestapt ?

Minister Vera Dua : Omdat de Mestbank geen mestverwerkingsaangifte had ontvangen van MAV, kregen 35 landbouwers, die samen 8500 ton varkensmest hebben laten verwerken bij MAV, wel een factuur om een superheffing te betalen.

Nadat zes landbouwers beroep hadden aangetekend tegen die superheffing, nam de Mestbank contact op met MAV. MAV moet volgende week de nodige documenten indienen waarop de zes bezwaarschriften behandeld zullen worden. Ik zal u het antwoord op uw laatste vraag bezorgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Faillissement van een rusthuis in Herent

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer De Cock tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het woonrecht van bejaarden, naar aanleiding van het faillissement van een rusthuis in Herent, van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de sluiting van een rusthuis in Herent en in Overijse, en van mevrouw Van Den Heuvel, mevrouw Ceysens en de heer Huybrechts tot mevrouw Vogels, over het faillissement van een rusthuis in Herent.

De heer Dirk De Cock : Dat vorige donderdag een aantal bejaarden op straat kwamen te staan toen hun rusthuis, Berkenhof in Herent, failliet ging, is mensionwaardig. Woonrecht is een van de mensenrechten. Het mercantiel recht rond faillissementen weegt daar niet tegen op.

Het faillissement in Herent is bovendien te wijten

aan het niet betalen van RSZ-bijdragen, waardoor de overheid medeschuldeiser en bijgevolg mede-uitdrijver is. De burgemeester en OCMW-voorzitter van Herent stelden voor om het rusthuis nog enkele weken open te houden op kosten van de gemeente en het OCMW om intussen naar een oplossing te zoeken. De curator heeft dat aanbod echter botweg afgewezen, wat vragen oproept rond de deontologie van de curatele.

Hoe denkt de minister het woonrecht te garanderen ?

Mevrouw Sonja Becq : Twee dagen nadat een rusthuis in Overijse failliet werd verklaard, verwittigde de curator op 14 februari om 11 het OCMW : alle inwoners moesten voor 18 uur hun kamer verlaten. Voor de 23 inwoners waren er toen nog één verpleegkundige, één bejaardenhelper, één poetsvrouw en één kok.

Eén maand later ging in Herent een rusthuis failliet. Na de schrijnende beelden op televisie, wees minister Vogels op het belang van kwaliteitslabels en pleitte ze ervoor dat alle rusthuizen een VZW zouden worden.

Volgens ons volstaat dat niet om dergelijke drama's te voorkomen. Had minister Vogels het niet zien aankomen ? Nogal wat rusthuizen klagen over een gebrek aan financiële middelen. Daarnaast maakt de inspectie verslagen op, is er een rusthuisinfofoon en is er een financieel verslag van rusthuizen aan de inspectiediensten.

Wat zal minister Vogels doen om dergelijke situaties te voorkomen ?

Er zouden nog een twintigtal rusthuizen met financiële problemen kampen. Hoe zal minister Vogels die begeleiden ? Alle inspanningen om het imago van de rusthuizen te verbeteren, zijn door deze faillissementen teniet gedaan.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Een privé-rusthuis is failliet gegaan. Achteraf blijkt dat het Riziv op de hoogte was van de penibele financiële situatie maar naliet Vlaanderen te informeren. Voorts blijkt dat de Vlaamse inspectie de financiële situatie niet kan controleren. Dat de burgemeester evenmin bij machte is om op te treden. Dat het Berkenhof vandaag al ergens anders voor gebruikt kan worden. Dat de principes van duurzaam ondernemen met voeten getreden werden. En dat de bewoners van de ene dag op de andere op straat gezet kunnen worden. Hoe wil minister Vogels

dergelijke mensonwaardige situaties voortaan vermijden ?

Mevrouw Patricia Ceysens : Er kunnen een aantal vragen over politieke verantwoordelijkheden gesteld worden. Zo heb ik vragen bij de reactie van de minister na het faillissement dat men in Vlaanderen geen boekhoudkundige gegevens kent. De balansen van de rusthuizen worden aan de administratie van Welzijn overgemaakt. Als de RSZ-schuld nog niet lang bestaat, kan dat niet afgelezen worden uit de balans. Ofwel is die schuld niet groot en dan kunnen er vragen gesteld worden bij het optreden van de RSZ. In dat geval vraag ik dat u contact opneemt met minister Vandenbroucke. Ofwel is de schuld zeer groot en dan hadden uw diensten dat wel moeten zien in de Vlaamse balans.

Ik heb ook vragen bij de reactie dat alle rusthuizen vzw's moeten worden. Dat is een camouflage-oplossing aangezien veel rusthuizen momenteel veel schulden hebben.

Hoe is men in Herent opgetreden ? Er zijn voorbeelden van rusthuizen waar de burgemeester in het kader van de veiligheid de leiding van de curator overneemt zodat de mensen ter plaatse kunnen blijven.

De heer Pieter Huybrechts : Aangezien alles reeds is gezegd, heb ik maar een vraag : welke maatregelen heeft de minister genomen om dergelijke mensonwaardige toestanden te voorkomen ?

Minister Mieke Vogels : Ik ben het met iedereen eens dat men dergelijke schrijnende toestanden moet voorkomen. De twee rusthuizen van Overijse en Herent zijn vrij klein en hebben een privaatrechterlijk statuut. Dat betekent dat ze door het Riziv gesubsidieerd worden, en erkend en geïnspecteerd worden door de Vlaamse Gemeenschap. De twee rusthuizen zijn failliet verklaard.

Wat hadden we kunnen voorkomen ? Een van de erkenningsvoorwaarden voor een RVT is dat men een eenvormige boekhouding moet voorleggen aan de bevoegde inspectieambtenaren. Die richten zich vooral op het belang van de patiënt en de kwaliteit van de zorg. De inspecteurs zijn niet opgeleid om gespecialiseerde financiële audits uit te voeren. Alleen als de erkenning verlengd moet worden of als onder meer het personeel problemen signaleert, bijvoorbeeld dat er nog achterstallige lonen betaald

moeten worden, wordt de financiële situatie bestudeerd. In Herent hebben noch het personeel noch de bewoners noch de familie ooit laten blijken dat de situatie zo erg was. We hebben het faillissement niet kunnen zien aankomen.

Dat een aantal kleinschalige rusthuizen binnenkort financiële problemen zal kennen, heeft te maken met de te krappe financieringsbasis en te trage reconversie van rustoordbedden naar RVT-bedden.

Op korte termijn zal ik afspraken maken met minister Vandenbroucke zodat de RSZ de achterstallige betalingen van private voorzieningen aan de inspecteurs van de Vlaamse Gemeenschap zal meedelen. Ook zal ik bij hem de preciaire financiële toestand van een aantal rusthuizen aankaarten.

Ik heb aan de administratie de opdracht gegeven om een inventaris van de risico-rusthuizen te maken. Die lijst is klaar en op basis daarvan zullen we een plan opstellen om rusthuizen in problemen te helpen. Voorts heb ik Federatie Onafhankelijke Seniorencare en Ferubel uitgenodigd om te onderzoeken welke maatregelen er genomen kunnen worden om een faillissement te voorkomen. Ik ben het evenwel niet eens met de stelling dat de overheid moet zorgen voor een waarborgfonds voor een privaatrechtelijke uitbating.

We moeten ons tevens afvragen of het verantwoord is gesubsidieerde zorg te verlenen aan instellingen die in een privaatrechtelijk statuut werken. Die zijn immers gebonden aan een eigen wetgeving. Zo bewaakt de faillissementswetgeving de rechten van de schuldeisers. Dat kan nefaste gevolgen hebben voor het personeel. In de private sector kunnen de werknemers een beroep doen op een waarborgfonds, onder meer voor outplacement. Dat geldt evenwel niet voor de gebruikers. Het gaat dus om meer dan het woonrecht. Als het personeel weg is, kunnen de zorgbehoevende gebruikers niet blijven.

Het feit dat het probleem zowel een federale als Vlaamse bevoegdheid is, mag geen excuus zijn om niets te doen. Nieuwe onverwachte faillissementen moeten vermeden worden. Dit soort situaties is de Vlaamse samenleving onwaardig.

De heer Dirk De Cock : In het woonrecht is ook de zorgverstrekking opgenomen. In dergelijke gevallen is zou het mogelijk moeten zijn om rusthuizen van rechtswege met een volledige bezetting open te houden. Het kan niet dat de overheid via de RSZ een van de grootste schuldeisers is. Als men weet dat

rusthuizen pas rendabel worden vanaf 61 bedden, kan men nagaan welke rusthuizen het moeilijk hebben.

Ik merk op dat alle bejaarden in Herent door de curator verplicht werden om het pand te verlaten vooraleer de burgemeester op de hoogte was gebracht. Dankzij het OCMW van Leuven, dat tien mensen heeft opgenomen, werd veel ellende vermeden.

Mevrouw Sonja Becq : We moeten hierover nog uitgebreid debatteren in de commissie. Ik heb de inspectieverslagen opgevraagd. Het is immers belangrijk om na te gaan of de vastgestelde problemen een invloed hebben op de erkenning. Alle rusthuizen, niet alleen de commerciële, hebben financiële problemen. Er worden geen managementsvaardigheden vereist. De RVT-omzetting verloopt inderdaad te traag, niet alle instellingen hebben de toelage al ontvangen.

Vooraleer alle rusthuizen om te vormen tot VZW's, moeten de juridische consequenties bekeken worden. Misschien volstaat het om een duidelijke scheiding te maken tussen patrimonium en dagelijks beheer, zodat subsidies niet meer kunnen aangewend worden voor een uitbreiding van het patrimonium.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Het is goed dat de minister in afwachting van een nieuwe wettelijke regeling een aantal maatregelen neemt om dergelijke situaties te vermijden.

Mevrouw Patricia Ceysens : Wij zullen minister Van Grembergen ondervragen over de handelingen van de burgemeester.

De heer Pieter Huybrechts : Ik hoop dat men onze eigen bejaarden, die onze welvaartstaat opgebouwd hebben, even belangrijk vindt als de allochtone bejaarden. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET EN VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Samenwerkingsakkoord meerjareninvesteringsplan 2001-2012 van de NMBS

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van

decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS, het voorstel van resolutie van de heren Caluwé en Decaluwe, mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Verfaillie, Sauwens en Van Rompuy betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan 2001-2012 van de NMBS en het voorstel van resolutie van de heren Loones, Van Dijck en Vandembroeke betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan 2001-2002 van de NMBS, die door de commissie in samenhang zijn behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen.

De algemene bespreking van het ontwerp van decreet en de besprekingen van de voorstellen van resolutie zijn geopend.

Mevrouw Hilde Claes, verslaggever : Het voorliggende ontwerp van decreet is het resultaat van onderhandelingen tussen de federale overheid en de gewesten, waarbij de Vlaamse regering de resolutie van het Vlaams Parlement over het investeringsprogramma van de NMBS als uitgangspunt hanteerde.

Het akkoord bevat het investeringsplan en een verklarende nota als bijlage. Deze nota verduidelijkt de financieringsprincipes en bepaalt de werken die uit de verdeelsleutel gehouden worden.

Daarenboven stelt men een behoefteanalyse in het vooruitzicht. Het akkoord behelst een aantal concrete verwezenlijkingen, onder meer de oprichting van een uitvoerend comité van de ministers van Mobiliteit en afspraken over de termijnen voor administratieve toestemming en vergunningen. Voorts zijn er concrete afspraken voor de tweede spoortunnel onder de Schelde en de tweede havenontsluiting van Antwerpen. Het samenwerkingsakkoord regelt eveneens de prefinanciering door gewesten, waardoor projecten sneller kunnen gerealiseerd worden en de cofinanciering van grote spoorweginvesteringen door het Vlaamse Gewest. Het akkoord treedt in werking na goedkeuring door de verschillende gremia.

Vóór de behandeling in de commissie zijn er twee voorstellen van resolutie ingediend. In de commissie verschilden de meerderheid en de oppositie van

mening over de verdeling van de middelen : volgens de verdeelsleutel of volgens de behoeften. De oppositie vond ook dat de voornoemde resolutie onvoldoende gerespecteerd was. Verder discussieerde men ook over het feit of de cofinanciering al dan niet binnen de verdeelsleutel valt.

Belangrijker was echter de juridische discussie en de bezwaren van de Raad van State over de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord en de prefinanciering. Deze bezwaren werden bevestigd in de hoorzitting.

Precies omdat het samenwerkingsakkoord niet mocht geamendeerd worden, stelde de commissie zich de vraag of het resultaat van de onderhandelingen wel in de praktijk kon omgezet worden.

Op 10 januari besliste de commissie om het ontwerp van decreet hangende te houden en om de bespreking en de stemming voor één maand uit te stellen. Gedurende die periode zou men dan duidelijkheid proberen te krijgen over mogelijke juridische bezwaren.

Dinsdag 26 februari volgde een derde bespreking. De Vlaamse regering had intussen initiatieven genomen om te toetsen hoe het samenwerkingsakkoord zo kon worden onderbouwd dat pre- en de cofinanciering daadwerkelijk konden gerealiseerd worden. Minister-president Dewael en minister Stevaert hadden daarover trouwens ook contact opgenomen met de federale regering.

Wat betreft de prefinanciering was er geen enkel juridisch probleem. Cofinanciering was echter enkel mogelijk voor die projecten waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is. Verder verbond de federale overheid er zich toe om alle juridische stappen te zetten om het samenwerkingsakkoord, in geval van betwisting, onverminderd te kunnen uitvoeren.

De discussie binnen de commissie ging voornamelijk over de inhoud van het investeringsplan, de pre- en de cofinanciering, de juridische garanties geboden door premier Verhofstadt, de 60/40-verdeelsleutel en de financiële haalbaarheid van het investeringsplan.

Uiteindelijk werd het ontwerp van decreet door de commissie aangenomen met 8 stemmen tegen 7.

De heer Ludwig Caluwé : Ook al behoren de spoorwegen niet tot de Vlaamse bevoegdheden, toch

hebben we het er hier al vaak over gehad. De spoorwegen zijn immers van doorslaggevend belang voor de mobiliteit en de verkeersveiligheid in Vlaanderen. Er zijn tal van redenen om het mobiliteitsplan af te wijzen.

Vooreerst is het, los van al het communautaire, een slecht plan. Het is immers niet financieel gedekt. Er moet 17 miljard euro geïnvesteerd worden. Er werd echter maar 11 miljard euro uitgetrokken. De ontbrekende som moet dan maar ergens bij elkaar gesprokkeld worden. Het hele plan is dus op drijfzand gebouwd. In 2006-2007 zullen we dus met een spoorwegmaatschappij met een kolossale schuld geconfronteerd worden.

Bovendien zijn talrijke elementen uit dit akkoord in het nadeel van Vlaanderen. Men moet dringend tot andere verdeelsleutels komen. In Vlaanderen kunnen een aantal projecten immers niet gerealiseerd worden, terwijl men in Wallonië een aantal projecten moet verzinnen.

In dit akkoord komen ook een aantal projecten van nationaal belang voor. Wat is echter het nationale belang van de couponnetjeslijn Brussel-Luxemburg ?

Het samenwerkingsakkoord legt ook een aantal beperkingen op aan de Vlaamse decreetgeving inzake ruimtelijke ordening. Verder zullen een aantal projecten in de zeehavens onmogelijk kunnen gerealiseerd worden, wordt Zaventem niet tijdig ontsloten en zal elke belangrijke Waalse stad een zeer snelle verbinding hebben met Brussel. Dit laatste in tegenstelling tot Hasselt. Limburgers hebben echter nog steeds 2 uur nodig om tot in Brussel te raken.

Degenen die het plan zouden moeten uitvoeren, nemen het ook niet ernstig. De NMBS heeft bijvoorbeeld nog steeds geen aanvraag voor de aanleg van een tweede Scheldetunnel ingediend.

Tegen 2005 zou er een snellere verbinding tussen Limburg en Brussel moeten komen. Men aarzelt echter omdat er discussie ontstaan is over de inplanting van een tweede HST-terminal. Indien deze terminal verplaatst wordt, komt deze snelle verbinding er pas binnen 5 jaar.

In het huidige plan staat de 60/40-verdeling trouwens opnieuw ingeschreven, een verdeling die nu niet eens gehaald wordt. In de praktijk was de verdeling in 2001 58,6 tegen 41,4 procent.

Een afwijzing van het samenwerkingsakkoord is de enige consequente houding die de Vlaamse regering kon aannemen. Maar neen, de Vlaamse ministers opteerden voor het schaamlampje van de pre- en cofinanciering met Vlaamse middelen van spoorweginvesteringen in Vlaanderen. Vlaamse gelden zouden dus worden aangewend voor de tweede spoorontsluiting van de Antwerpse haven of de werken aan de Liefkenshoek-tunnel, werken waarvoor we niet alleen niet bevoegd zijn, maar waarvan de opbrengsten voor 90 procent naar de federale schatkist zullen vloeien. De Vlaamse ministers pakten met dit voornemen uit als de "de facto regionalisering van het spoorbeleid". Aan de juridische problemen en bezwaren die iedereen zag aankomen, gingen ze gewoon voorbij.

De uitspraak van de Raad van State dat Vlaanderen helemaal niet bevoegd is voor de pre- en cofinanciering van spoorinvesteringen was dus helemaal niet onverwacht. Maar als de federale overheid dan toch uit was op de goedkeuring door het Vlaams Parlement van dit samenwerkingsakkoord, had het in zijn memorie van toelichting bij het akkoord een antwoord kunnen formuleren op de bezwaren die door de Raad van State werden geuit. Dat gebeurde niet, integendeel zelfs.

In de memorie van toelichting kunnen we lezen dat de gewesten enkel bevoegd zijn voor de co- en prefinanciering van burgerlijke bouwsels, zoals wegen nabij stations of de ontwikkeling van het stads- en buurtverkeer in samenwerking met de NMBS. Professor Goedertier kon op de hoorzitting dan ook alleen maar bevestigen dat het Vlaams Gewest inderdaad onbevoegd is voor de co- en prefinanciering van spoorinvesteringen.

Een logisch gevolg van de juridische bezwaren zou de eis zijn om opnieuw rond de tafel te gaan zitten voor nieuwe fundamentele onderhandelingen over het samenwerkingsakkoord. Deze stelling werd op 14 januari 2002 ook verdedigd door Spirit. Maar de Vlaamse regering weet dat dit de verhoudingen in de federale regering ernstig zou kunnen verstoren, wat wel eens het einde zou kunnen betekenen van deze federale regering. En dat wil de Vlaamse regering het koste wat het kost vermijden.

Dus er volgden geen nieuwe onderhandelingen. Wel werd een briefje gestuurd naar premier Verhofstadt met de vraag of hij het voor de gewesten zou opnemen als er problemen zouden rijzen met werken die mee door de Vlaamse overheid werden

gefinancierd.

In zijn antwoord wees de premier erop dat het Vlaams Gewest inderdaad niet bevoegd is voor pre- en cofinanciering, maar sprak hij het voornemen uit het later voor de gewesten zullen op te nemen. Maar wat als hij tegen 2006 als olijfboer in Italië woont? De federale belofte zal niet hard kunnen worden gemaakt.

Maar er is nog een reden om het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan van de NMBS niet goed te keuren. Door een goedkeuring deblokkeert het Vlaams Parlement ineens de herstructurering van de NMBS, die al zes maanden ligt te wachten. De PS wacht met haar goedkeuring tot ze er zeker van is dat het Vlaams Parlement het samenwerkingsakkoord goedkeurt.

Ook deze herstructurering is nadelig voor Vlaanderen. Niet alleen zal er geen vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest zitting hebben in de raad van de bestuur van de NMBS, in tegenstelling tot wat hier al meermaals werd geëist, maar bovendien krijgt de gedelegeerd bestuurder ook een Franstalige waakhond toegewezen. Dat gebeurt dan op het moment dat door de Copernicus-hervorming alle taaladjuncten worden afgeschaft. Niet zo bij de NMBS dus.

Deze herstructurering is trouwens ook niet in het belang van de NMBS. Vóór 2003 moet er gevolg worden gegeven aan een Europese richtlijn over de herstructurering van de nationale spoormaatschappijen, een herstructurering die nog niet werd verwerkt in de hervorming die nu op stapel staat. Met het oog op de deadline lijkt het logisch om daar eerst mee te beginnen.

De voornaamste reden om dit samenwerkingsakkoord niet goed te keuren, is echter het zelfrespect van het Vlaams Parlement. We hebben over dit onderwerp al vier plenaire debatten gehouden, die steeds resulteerden in moties en resoluties met de vraag om een vertegenwoordiger van de gewesten zitting te laten hebben in de raad van bestuur en om afstand te nemen van de 60/40-verdeling, te beginnen bij de zeehavens en luchthavens. Niets van wat het Vlaams Parlement vraagt, wordt in dit akkoord gerealiseerd. Als het Vlaams Parlement zichzelf respecteert en respect wil afdwingen, moet het dit akkoord verwerpen.

Ten slotte verhindert het respect voor Spirit de goedkeuring van het akkoord. Deze formatie heeft

weliswaar twee ministers, maar vindt het moeilijk om respect af te dwingen. Hoe ver willen ze gaan om hun standpunten te realiseren ? Op 14 januari verklaarde Spirit terecht dat over het akkoord opnieuw moest onderhandeld worden. We krijgen nu precies dezelfde tekst voorgeschoteld. Als Spirit consequent is en respect wil afdwingen, kan ze dit samenwerkingsakkoord niet goedkeuren.

De heer Jos Bex : De heer Caluwé beschikt niet altijd over correcte informatie. Uit de begroting 2002 blijkt overduidelijk dat de 60/40-verhouding behouden blijft. Voorts is de NMBS al gestart met de bouwaanvraag.

De heer Ludwig Caluwé : Over de exacte cijfers kunnen we blijven discussiëren, maar de bouwaanvraag was er niet op 1 januari 2002.

De heer Jul Van Aperen : Eigenlijk is er voor CD&V maar één goede reden om dit samenwerkingsakkoord niet goed te keuren : CD&V zit nu eenmaal in de oppositie. Maar ze vergeet dat we een historisch moment meemaken : voor het eerst houdt de federale regering rekening met een advies van het Vlaams Parlement. (*Samenspraken*) Voor het eerst werd het investeringsprogramma gewijzigd onder druk van het Vlaams Gewest.

Het is wellicht geen volmaakt samenwerkingsakkoord, maar het is zeker een stap in de goede richting. Het Vlaams Gewest kan voortaan immers bepaalde projecten prefinancieren. De NMBS kan een achtergestelde lening aangaan bij een financiële instelling of bij het Vlaams Gewest. Op die manier kan het Vlaams Gewest dus extra investeren en ervoor zorgen dat belangrijke dossiers sneller uitgevoerd worden.

Op verzoek van het Vlaams Parlement worden de mobiliteitsbehoeftes onderzocht en nagegaan hoe de spoorwegen op die behoeftes kunnen inspelen.

Voorts wordt een aantal projecten uit de 60/40-verdeelsleutel gehaald. Vlaanderen kan voor 8 miljard frank cofinancieren. Dat bedrag beïnvloedt de bestaande verdeelsleutel niet en kan worden verhoogd mits het overlegcomité de werken van nationaal belang verklaart.

Het op te richten uitvoerend comité van ministers voor Mobiliteit zal een betere afstemming van het openbaar vervoer mogelijk maken. Het Vlaams Gewest krijgt zo inspraak in de spoorwegbesluitvorming en kan het investeringsplan

opvolgen.

Er zijn geen juridische bezwaren tegen prefinanciering. Mochten die wel opduiken bij cofinanciering, dan zal de federale regering desnoods de bijzondere wetten wijzigen. Misschien is dat wel een eerste stap in de regionalisering van de NMBS.

De heer Jan Penris : Dit investeringsplan is een slecht plan. De 60/40-verhouding blijft bewaard. Enkele voor Vlaanderen essentiële projecten worden verworpen. Het Limburgse personenvervoer over het spoor blijft in de kou staan. Wij wisten al langer dat het de verkeerde kant uitging. Getuige daarvan zijn de talrijke vragen om uitleg, actuele vragen of interpellaties.

In enkele moties en resoluties vraagt de meerderheid een gegarandeerde gewestelijke vertegenwoordiging in de raad van bestuur van de NMBS. Voorts dienen spoorinvesteringen en -bediening objectief bepaald te worden in plaats van op basis van de 60/40-verdeelsleutel. Men vraagt ook strategische investeringen uit de 60/40-verdeelsleutel te halen. In dit samenwerkingsakkoord wordt niets daarvan gerealiseerd en daarom probeert men ons te troosten met pre- en cofinanciering. Maar in feite komt dat erop neer dat Vlaanderen tweemaal betaald. Bovendien wijzen veel juristen erop dat cofinanciering in strijd is met de Grondwet en enkele bijzondere wetten.

Wij zien gelukkig vier mogelijkheden om aan dat alles te ontsnappen. Nu blijkt dat pre- en cofinanciering juridisch onmogelijk zijn, hebben we een goed argument om de onderhandelingen over dit samenwerkingsakkoord te heropenen. Maar blijkbaar wil men dat in Wallonië niet.

Een andere mogelijkheid is dat men de co- en prefinanciering toch kan realiseren door een bijzondere wet aan te nemen. De brief van premier Verhofstadt alludeert daarop. We zullen zien hoe inschikkelijk de Waalse collega's zullen zijn. De regionalisering van het spoorwegbeleid is nog een optie. Een aantal fracties hebben die al opgenomen in een voorstel van resolutie. Als men de regionalisering verwerpt, rest er maar een oplossing : de totale onafhankelijkheid van Vlaanderen zodat we een eigen spoorwegbeleid kunnen voeren. (*Applaus bij het VB*)

- *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De heer Robert Voorhamme : In het pleidooi tegen de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord heb ik twee reeksen argumenten gehoord. Een eerste reeks gaat over de techniciteit en de financiering van het investeringsplan, en over de structuur van de NMBS. Het is niet de taak van dit parlement om daarover te discussiëren. Een tweede reeks argumenten zijn van communautaire aard. Daarover valt niet op een strikt rationele manier te oordelen. Naargelang men tot de regering dan wel de oppositie behoort, zal men al dan niet sneller stappen willen zetten. Het is niet geloofwaardig dat de oppositie, die vroeger tot de regering behoorde, vandaag een extreme positie inneemt. Ze is er immers ook nooit in geslaagd om de 40/60-verdeelsleutel te doorbreken. In de voorbije elf jaar is er op dat vlak weinig veranderd. De sleutelverdeling is nog altijd opgenomen in het investeringsplan, maar er is wel een kleine doorbraak gerealiseerd.

Om uit de impasse te geraken hebben de Vlaamse onderhandelaars het denkspoor gevolgd dat de SERV heeft aangereikt. Die raad stelde dat een objectieve behoefteanalyse nodig is om de 60/40-verdeelsleutel te doorbreken. Ondertussen kan wel een doorbraak geforceerd worden door projecten buiten de verdeelsleutel te houden of een co- of prefinanciering van projecten door het Vlaams Gewest toe te staan. Dat denkspoor vindt men ook in het voorstel van resolutie terug. Als de basis niet gecreëerd wordt, kan men nooit spreken over het doorbreken van de 60/40-verdeelsleutel. Men moet immers over de nodige gegevens beschikken.

De mogelijkheid die het samenwerkingsakkoord biedt op het vlak van de co- en prefinanciering, is een belangrijke stap. Tijdens de hoorzittingen hebben zowel de economische klanten van de NMBS als de passagiers gezegd dat het investeringsplan alle projecten omvat die ze zelf wilden, maar dat de volgorde ervan voor problemen kon zorgen. Bepaalde projecten moeten vroeger uitgevoerd worden. Het samenwerkingsakkoord bevat een instrument waardoor de volgorde van de projecten in het investeringsplan verschoven kan worden. Dat komt tegemoet aan de behoeften van de betrokkenen.

Tijdens de hoorzittingen werden ook juridische vragen gesteld. We hebben laten onderzoeken of een juridische oplossing bestaat voor mogelijke problemen. De vaststelling is dat dit momenteel niet zo is. Men moet een keuze maken. Ofwel gaat men opnieuw onderhandelen om meer juridische garanties te krijgen, maar daar zal dan iets tegenover

moeten staan. Ofwel kiest men voor een politieke oplossing. De Raad van State en een aantal experts hebben gezegd dat er misschien juridische procedures aangespannen kunnen worden. Als dat niet gebeurt, kan het samenwerkingsakkoord uitgevoerd worden.

We hebben dus de belofte van de premier, maar ook van de andere leden van de federale regering, dat er op dat moment een oplossing zal gezocht worden en dat de afspraken nageleefd zullen worden.

Ofwel keuren we het samenwerkingsakkoord goed, waardoor we geen ideale oplossing bereiken maar toch een en ander gerealiseerd kan worden. Ofwel wordt het samenwerkingsakkoord niet aangenomen en moeten we helemaal opnieuw beginnen. Dat zou onverantwoord zijn.

De heer Ludwig Caluwé : In de resolutie van het Vlaams Parlement werd een akkoord voor twee jaar vooropgesteld. Zal opnieuw onderhandeld worden over de spoorwegen in 2003 ?

De heer Robert Voorhamme : Als we betrokken zijn bij de onderhandelingen over een nieuw regeerakkoord, zullen we opnieuw spreken over de investeringen en de rol van de gewesten bij de spoorwegen. Dat staat trouwens in het voorstel van resolutie van de meerderheidspartijen over het mobiliteitsplan voor Vlaanderen. Stap voor stap komen we dicht bij een regionalisering van het spoorwegbeleid. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Johan Malcorps : Voor het eerst zijn de gewesten betrokken bij de beslissingen over het investeringsprogramma. Spoorwegen, met inbegrip van het management, zijn belangrijk voor de mobiliteitsproblemen. Daarom pleiten we voor de herstructurering van de top maar ook een radicalisering van het investeringsprogramma. Uitstel is gevaarlijk. Door het akkoord zullen er meer middelen beschikbaar komen en komt er een strikte timing voor de realisatie van tal van belangrijke projecten.

In de Kamer pleit men nu ook voor basismobiliteit. De idee voor een Brabant-Brusselnet is interessant maar dat mag niet ten koste gaan van het GEN.

De objectieve behoefteanalyse moet tegen midden 2003 klaar zijn. Ze is belangrijk voor het goederen- en personenvervoer in Vlaanderen. We kunnen immers extra middelen gebruiken voor het GEN in

Antwerpen en later ook in Gent. De ontsluiting van de luchthaven van Zaventem is noodzakelijk, zeker nu er een goede verbinding is met Parijs.

Bij de volgende regeringsonderhandelingen zal de regionalisering van de spoorwegen en zeker van de lokale lijnen opnieuw besproken worden. Dat staat trouwens in onze resolutie van de meerderheid over het Vlaamse mobiliteitsplan. Betere afspraken tussen de gewesten en de NMBS en op termijn eventueel een beheersovereenkomst zijn onafwendbaar. Door de liberalisering van de spoorwegen zullen de gewesten automatisch meer in te brengen hebben. Zo kan bijvoorbeeld de exploitatie van de IJzeren Rijn door een Vlaamse maatschappij gebeuren.

Ook over de inbreng van de gewesten bij lokale lijnen zijn duidelijke afspraken nodig. Dat is belangrijk voor de lokale mobiliteitsproblemen. Het gaat echter niet op dat de gewesten, of Vlaanderen in het bijzonder, alleen betalen voor de milieumilderende maatregelen. De tweede spoorwegtoegang tot de Antwerpse haven zou dus een slecht precedent kunnen zijn.

Cofinanciering zal slechts kunnen onder strikte voorwaarden, die nog nader bepaald moeten worden, maar biedt toch veel mogelijkheden. De federale regering heeft trouwens bevestigd dat zij oplossingen voor eventuele problemen zal zoeken.

Ik denk trouwens dat de tweede spoorwegtoegang niet zozeer op grondwettelijke problemen inzake co- of prefinanciering zal stuiten, maar men eerder zal moeten uitkijken voor procedurefouten, die aangevochten kunnen worden voor de Raad van State.

De heer Carl Decaluwe : Met welke middelen zal co- en prefinanciering mogelijk worden ? Ik heb de indruk dat het bestaande investeringsprogramma verlengd wordt. Waar zit precies de snellere realisering van de projecten ? Wat is de waarde van de brief van de premier bij problemen na 2003 ? Hoe zullen problemen opgelost worden ? CD&V zal niet meewerken aan een eventuele grondwetsherziening.

De heer Johan Malcorps : Er zullen inderdaad, zoals de minister trouwens al gezegd heeft, bijkomende middelen moeten vrijgemaakt worden. Eventueel kunnen spoorweginvesteringen ook geïntegreerd worden in het Antwerpse masterplan.

Cofinanciering impliceert keuzes en het Vlaamse Gewest moet ook een klein percentage van de

middelen bestemmen voor spoorweginvesteringen.

Er is een duidelijke verbintenis van de federale regering. Die biedt ons slechts garanties tot het einde van deze regeerperiode.

Bij de volgende federale regeringsonderhandelingen zal er in ieder geval opnieuw over de spoorwegen gepraat worden en zullen er een aantal bijkomende zaken gevraagd worden. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Jan Loones : De N-VA zal het samenwerkingsakkoord niet goedkeuren. Op 20 juni van vorig jaar werd in dit parlement nog met grote eendrachtigheid de bestaande 60/40-verhouding afgewezen. Het ging toen trouwens over een totaal eisenpakket : het investeringsprogramma van de NMBS is immers niet aangepast aan de mobiliteitsbehoeften van Vlaanderen. Op 10 juli van datzelfde jaar wees de toenmalige VU nog het hele samenwerkingsakkoord af. De voorzitter van dit parlement riep de dag nadien op om af te stappen van de 60/40-verdeelsleutel.

Op 14 juli kwam dan de magische oplossing van de co- en prefinanciering uit de bus. Nog afgezien van de haalbaarheid en de juridische correctheid vormt prefinanciering geen echte oplossing omdat men niet kan aantonen wat er nu precies binnen die 60/40-verhouding valt.

Bovendien hebben we geen vertrouwen in de brief van premier Verhofstadt. Die heeft immers geen draagkracht voor de volgende regeringen. Wil men de bijzondere wet wijzigen, dan volgen er nieuwe onderhandelingen en zal men automatisch nieuwe toegevingen moeten doen voor iets wat men reeds onderhandeld heeft.

Wij blijven dus consequent vasthouden aan de eerder goedgekeurde resoluties en wijzen het akkoord af. Verder wijzen we er op dat het Vlaams Gewest nog steeds niet vertegenwoordigd is in de raad van bestuur van de NMBS; dat er nog niet gesleuteld werd aan de 60/40-verhouding en dat de noodzakelijke spoorweginvesteringen voor de Vlaamse economische poorten in het investeringsplan op de lange baan geschoven zijn.

Wij vinden het beter dit akkoord volledig te verwerpen en opnieuw te onderhandelen. We pleiten voor een volledige regionalisering van het spoorbeleid. In die zin hebben we een voorstel van resolutie ingediend. (*Applaus*)

De heer Jos Bex : Het spoor vormt de ruggengraat van een goed mobiliteitsbeleid. Ik sluit me volledig aan bij hen die stellen dat de 60/40-verhouding een slechte verhouding is. De ideale verdeelsleutel ligt tussen 65/35 en 70/30. Om degelijk te onderhandelen hebben we dus dringend een objectieve behoefteanalyse nodig. Zolang men de HST-werken echter meerekent zal de discussie over die verdeelsleutel blijven duren.

Indien er nu nieuwe onderhandelingen zouden moeten gevoerd worden over het samenwerkingsakkoord, wordt alles weer 2 of 3 jaar uitgesteld. Wij opteren dus voor het haalbare. De co- en prefinanciering helpen ons vooruit te lopen op het investeringsprogramma. Met dat investeringsprogramma kunnen immers 3 grote, dringende werken gerealiseerd worden.

Vooreerst is er de tweede havenontsluiting voor Antwerpen. Met deze tweede ontsluiting kunnen de logistieke problemen in verband met de globalisering van het goederenverkeer geneutraliseerd worden. Verder is er de spoorweginfrastructuur rond de Liefkenshoek. Eens het Deurganckdok klaar is, moeten die nodige ontsluitingen aanwezig zijn. Tenslotte is er ook het probleem van de ontsluiting van Zaventem. Komt die ontsluiting er niet, dan zal Zaventem heel snel verschrompelen tot een kleine, regionale luchthaven.

De regering moet bij de budgetcontrole al in voldoende middelen voorzien om de pre- en cofinanciering op te starten. Een vlugge berekening leert ons dat in 2002 625.000 euro nodig zal zijn voor prefinanciering van de studies voor de Antwerpse haven en de Liefkenshoektunnel en 5 miljoen euro voor de luchthaven van Zaventem. In 2003 zal er 2 miljoen euro nodig zijn voor prefinanciering en 7,5 miljoen euro voor cofinanciering.

Omdat ook wij niet zeker zijn van de bestendigheid van de federale toezeggingen zijn wij voorstander van een snelle opstart van de pre- en cofinanciering. Zo zullen we in de praktijk merken wat de juridische bezwaren betekenen. Als de werken kunnen worden afgerond tegen het moment dat de vergunningen moeten worden gegeven voor de Waalse lijnen die over Vlaams grondgebied lopen, hebben we op dat moment een extra wapen in handen.

Er zijn nog drie overwegingen die ons volgens mij dichter bij een feitelijke regionalisering van de NMBS zullen brengen. Zo zal men voor elke euro

die wordt gegeven aan cofinanciering, één euro nodig hebben voor onderhoud en 0,75 euro voor exploitatiekosten. Ook dit zal moeten worden besproken met de federale overheid.

De NMBS zal ook om versnelde inspanningen worden gevraagd. Zal de maatschappij daar voldoende mankracht voor vinden ? Er rijzen blijkbaar ook wat taalproblemen.

Ten slotte moet aandacht worden besteed aan de schuldenlast van de NMBS. Er moeten duidelijke afspraken worden gemaakt over de terugbetaling van de door Vlaanderen op zich genomen pre- of cofinanciering. De 60/40-verdeling zal volgens mij niet lang meer kunnen standhouden. Onmiddellijke actie is in elk geval geboden. (*Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID*)

Minister Steve Stevaert : De experts zullen de concrete cijfers nog onderzoeken. De nodige middelen zullen worden uitgetrokken bij de budgetcontrole en bij de volgende begrotingen.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De heer Jan Loones : Ik vraag de aanvulling van de agenda met de motie betreffende een belangenconflict van de heren Vandembroeke en Van Dijck en mezelf.

De voorzitter : We zullen ons daarover straks

uitspreken voor de stemmingen.

ONTWERP VAN DECREET

Bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Julien Demeulenaere, verslaggever : De uitleg van de minister was zo duidelijk dat er geen vragen werden gesteld.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET

Wijziging van het decreet van 13 juli 1994

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Van Baelen, mevrouw Claes en de heren Sannen, Sauwens en Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de Permanente Werkgroep Limburg.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Eddy Schuermans, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Van Baelen, mevrouw Claes en de heren Sannen, Sauwens en Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de Permanente Werkgroep Limburg.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VERZOEKSCHRIFT

Infoborden over België

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken over het verzoekschrift betreffende infoborden over België.

De heer Sven Gatz, verslaggever: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : De indiener van het verzoekschrift wou alle buitenlanders die Vlaanderen bezoeken aan de hand van informatieborden meer duidelijkheid verschaffen over de Belgische staatsstructuur.

De commissie heeft geoordeeld dat de zorg van de indiener terecht is, maar dat informatieborden geen goed instrument zijn om aan zijn zorg tegemoet te komen.

De voorzitter : De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

Is de vergadering het daarmee eens ? (*Instemming*)

AANPASSING VAN HET REGLEMENT VAN TOEKENNING VAN MEDEWERKERS AAN DE VOORZITTER, AAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, AAN DE FRACTIES EN AAN DE VLAAMSE VOLKS-VERTEGENWOORDIGERS.

Bespreking en stemming

De voorzitter : Aan de orde is de aanpassing van het reglement van toekenning van medewerkers aan de voorzitter, aan de leden van het uitgebreid Bureau, aan de fracties en aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De bespreking is gesloten.

- *De aanpassing wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparigheid aangenomen.*

AANPASSING VAN DE RECHTSPOSITIE-REGELING VAN DE MEDEWERKERS VAN DE VOORZITTER, VAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, VAN DE FRACTIES EN VAN DE VLAAMSE VOLKS-VERTEGENWOORDIGERS.

Bespreking en stemming

De voorzitter : Aan de orde is de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, secretaris, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De bespreking is gesloten.

- *De aanpassing wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparigheid aangenomen.*

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-

Oppem

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : De heer Eric Van Rompuy heeft bij motie van orde een voorstel van spoedbehandeling gedaan van zijn voorstel van resolutie betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem.

Is het Parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling (*Instemming*)

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy c.s. betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem.

De heer Eric Van Rompuy : Ik ben zwaar ontgoocheld in deze regering. Minister Van Grembergen had zich er toe verbonden om twee regeringscommissarissen naar Wezembeek-Oppem te sturen om de in 1998 onwettig geïnde milieubelasting terug te vorderen. Deze belasting werd geïnd door een privé-bedrijf, omdat de ontvanger weigerde een tweetalige belastingsbrief te versturen.

De minister heeft zijn belofte herhaaldelijk hernieuwd. Hij wou immers koste wat het kost vermijden dat er in Vlaanderen twee soorten burgemeesters zouden ontstaan : zij die de wet moeten respecteren en zij die de wet zomaar aan hun laars kunnen lappen.

Minister Van Grembergen verklaarde ook dat hij niet onder federale druk zou worden gezet, maar dat was buiten de Franstalige partijvoorzitters en burgemeesters van de Rand gerekend. Zij riepen de hulp van de federale overheid in en dreigden met een federale regeringscrisis als hun eisen niet werden ingewilligd.

Dankzij de hulp van minister Michel en premier Verhofstadt werd dan tot een vergelijk gekomen, dat al werd bekendgemaakt op de vergadering van het schepencollege van Wezembeek-Oppem van vorige maandag.

Minister Van Grembergen ontkent de federale bemiddeling, maar dit werd mij door burgemeester Van Hoobrouck persoonlijk bevestigd na de vergadering van het schepencollege van

Wezembeek-Oppem.

Het is dus al zover gekomen dat federale ministers zich moeien met de gemeentelijke voogdij. De Franstaligen hebben hun slag weer thuisgehaald, net als bij het tijdskrediet en de spoorinvesteringen.

De voorgestelde oplossing is er geen. De inwoners van Wezembeek-Oppem krijgen twee enveloppes. Eén met een belastingoverschrijvingsformulier met daarop het bedrag van nul euro en een ander met een gepersonaliseerde verklarende brief. Het is niet alleen een belachelijke oplossing, bovendien wordt de onwettelijkheid niet rechtgezet omdat de onwettig geïnde belasting niet wordt teruggestort. Het Vlaams Parlement kan dat niet toestaan. Voorts dienen brieven op naam volgens de Raad van State en de circulaire-Peeters in het Nederlands verstuurd te worden. CD&V heeft de heer Peeters indertijd steeds gesteund en verdedigt nog altijd de stelling dat de faciliteiten uitdovend zijn. Het compromis beantwoordt volledig aan de Franstalige eis dat persoonlijke berichten tweetalig opgesteld dienen te worden.

De VLD van Kraainem en Wezembeek-Oppem is ontgoocheld, maar uitgerkend de heer De Gucht heeft met zijn bewering dat de circulaire-Peeters een pesterij is, voor de opening gezorgd die de Franstaligen nu gebruiken om de Vlaamse voogdij belachelijk te maken. Voor het eerst in 15 jaar werd deze week weer Frans gesproken op de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem omdat de Franstaligen goed weten dat onwettigheden toch niet bestraft worden. De Vlaamse voogdij maakt zich belachelijk.

Maar wie is er nog geïnteresseerd in de Vlaamse Rand ? Men is blijkbaar vergeten dat we dit Vlaams Parlement mede te danken hebben aan de strijd om de Vlaamse Rand. Minister Van Grembergen stelt dat we dankzij het Lambermontakkoord baas zijn geworden in eigen huis, maar dit compromis is het werk van premier Verhofstadt en minister Michel. Er is een breuk ontstaan tussen de Vlaamse mandatarissen in de Vlaamse Rand en de Vlaamse overheid toen ze merkten dat de Franstaligen dankzij de hun partijvoorzitters direct contact hebben met de federale regering.

Minister Van Grembergen verklaarde nog onlangs dat hij zich niet door de Franstaligen zou laten chanteren, maar ondertussen moet hij dit compromis slikken omdat men koste wat kost een crisis wil vermijden op federaal niveau.

In Voeren hebben we de strijd altijd hard, maar correct gevoerd en dat heeft ons een Nederlandstalige burgemeester opgeleverd. De Franstaligen in de Vlaamse Rand weten nu dat ze niet bang hoeven te zijn van de Vlaamse regering omdat ze bereid is een onwettige oplossing te aanvaarden.

Wat we in het dossier Wezembeek-Oppem meemaken, hadden we eerder al meegemaakt in de dossiers over het tijdskrediet, over de spoorweginvesteringen en in het Lambermontakkoord. En we zullen het nog meemaken omdat Vlaanderen zijn strijdbaarheid verloren is en een federaal dictaat aanvaardt. Daarom roep ik de heer Peeters, en - na haar tussenkomst in de commissie - ook mevrouw De Maght op solidair te zijn met de Rand. Als het Vlaams Parlement niet in staat is een vuist te maken, zal de Vlaamse autonomie verder uitgehold worden. *(Applaus bij CD&V en het VB)*

De heer Joris Van Hauthem : De heer De Gucht spreidt vandaag hetzelfde cynisme ten toon als toen de circulaire werd verzonden. De oplossing voor Wezembeek-Oppem is bijzonder halfslachtig. De minister heeft gisteren bijzonder heftig op onze vragen om uitleg geantwoord. We hebben nochtans alleen maar de oplossing gelegd naast zijn verklaringen. De minister stelde zeer krachtadig dat het terugstorten van de geïnde bedragen de enige oplossing was en dat de burgemeester van Wezembeek-Oppem een tuchtstraf moest krijgen. Hij duldt niet dat er in Vlaanderen twee soorten burgemeester zijn, diegenen die de regelgeving naleven en diegenen die dat niet doen.

De minister is niet bevoegd om een straf op te leggen. Hij heeft evenwel besloten om de zaak niet te bespreken op het Overlegcomité en hij legt zich neer bij het antwoord van minister Duquesne dat er geen enkele reden is om met een tuchtprocedure te starten. Het gevolg is dat er in Vlaanderen twee soorten burgemeesters zijn.

Door het terugstorten van de belastingen zou de wettelijkheid opnieuw hersteld worden. Dat is niet gebeurd. De minister heeft altijd gezegd dat er in dat geval een regeringscommissaris gestuurd moet worden. Er wordt geen regeringscommissaris gestuurd en de bedragen worden niet teruggestort. Bovendien is er discussie over het feit of de begeleidende brief in twee talen opgesteld moet worden. Als het aanslagbiljet gepersonaliseerd is, is daarvoor geen enkele reden. Als de regering kiest

voor een strikte interpretatie van de faciliteiten, dan moet ze ook daarvoor kiezen.

Het argument dat de minister de burgers niet wil pesten, gaat niet op. Als de burger tweemaal moet betalen, zal hij weten wie de verantwoordelijkheid draagt en daaruit zijn conclusies trekken. Bovendien hebben die burgers de heer Van Hoobrouck verkozen op basis van een Franstalig programma.

Het lijkt futiel om zich nog bezig te houden met Wezembeek-Oppem en met de taalwetgeving. Dat geldt niet voor de Franstaligen. In Wezembeek-Oppem zien we duidelijk wat de machtsverhoudingen tussen de Vlamingen en de Walen zijn. De vraag is of een andere burgemeester zich hetzelfde kon permitteren als de heer Van Hoobrouck. De vraag stellen is ze beantwoorden.

De minister geeft aan de burgemeesters van de faciliteitengemeenten de verkeerde boodschap. Daarom steunen we het voorstel van resolutie. *(Applaus bij het VB)*

De heer Herman Lauwers : De Spirit-leden zitten niet ongemakkelijk op hun stoel. De Vlaamse regering staat volledig achter dit akkoord. Het schepencollege van Wezembeek-Oppem erkent dat er een fout is gemaakt. Men aanvaardt de werkwijze die de Vlaamse regering opgelegd heeft. De ontvanger verstuurt een nieuw aanslagbiljet in het Nederlands en in twee talen wordt uitgelegd dat het vorige aanslagbiljet door de bestendige deputatie is vernietigd. Als men dat uitvoert, wordt er geen regeringscommissaris gestuurd. Het is duidelijk dat het gemeentebestuur terugkrabbelt. *(Samenspraken)*

Het alternatief is dat de onterecht geïnde belastingen teruggestort worden. De vraag is of de Vlaamse regering dat moet eisen. Als ze dat doet, jent ze de Franstalige bevolking en daar heeft niemand belang bij. Het komt erop aan de Franstalige politici te doen inzien dat ze de Vlaamse regelgeving moeten naleven.

In strikte is de juridische fout niet ongedaan gemaakt. De bedragen zijn niet ingeschreven als belastingen maar als inkomsten van diverse oorsprong. Er is een techniek om de te innen belastingen en de sommen die op de rekening van het gemeentebestuur staan, te verrekenen.

Als een belanghebbende een rechtsgeding aanspant voor de rechter en gelijk krijgt, moet het gemeentebestuur de fout rechtzetten, niet de Vlaamse regering.

De heer Eric Van Rompuy : De Franstaligen willen een brief op naam. Zij willen een precedent dat de Franstaligen het recht geeft op berichten in hun eigen taal. Dat is niet in overeenstemming met de circulaire-Peeters.

De heer Herman Lauwers : Tweetalige mededelingen aan de bevolking of een bepaalde doelgroep van faciliteitengemeenten, is conform de taalwetgeving en de circulaire-Peeters. Voor ons is het belangrijk dat het gemeentebestuur zich schikt naar de Vlaamse regels en dat de burgemeester moet toegeven aan de bevolking dat hij fout was. Hij zal zich dat geen tweemaal permitteren.

De oppositie vergist zich van tegenstander : jen de koppige Franstalige politici, niet de bevolking. *(Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID)*

De heer Eloi Glorieux : Ik woon in de Vlaamse Rand en ken de gevoeligheden van de politici en het beperkte belang dat de burgers aan deze kwestie hechten.

Het is een compromis van de rede. De burgemeester wordt verplicht aan alle burgers toe te geven dat hij de wet overtreedt. Het geld laten terugstorten om het nadien onmiddellijk opnieuw te innen met een ander aanslagbiljet, is belachelijk.

- *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De heer Eric Van Rompuy : Dat zou aantonen dat de burgemeester fout was.

De heer Eloi Glorieux : Een brief volstaat. De aanpak van de regering staat in schril contrast met de taal van de heer Van Rompuy en het dreigement van het Vlaams Blok om paramilitaire stoottroepen te sturen en de faciliteitengemeenten te bezetten.

De heer Eric Van Rompuy : De voorzitters van de Franstalige partijen, ook van Ecolo, chanteren de federale regering met het dreigement van een regeringscrisis. De hele kwestie interesseert Agalev niet en nu wil u ons culpabiliseren.

De heer Joris Van Hauthem : We zijn destijds naar de gemeenten geweest om de naleving van de wet af te dwingen. We waren trouwens niet alleen. Omschrijft u inbreken in Kleine Brogel ook als paramilitaire handelingen ?

De heer Eloi Glorieux : Dankzij de oproep van

Ecolo om voor Vlaamse Agalev-leden te stemmen, heeft UF geen tweede zetel in de Rand. (*Applaus bij sp-a en AGALEV*)

De heer Leo Peeters : Minister Van Grembergen slaagt erin de heer Van Hoobrouck, die steeds smalend deed over Vlaanderen, op de knieën te krijgen. Dat is een goede en belangrijke les voor alle faciliteitengemeenten. Het verwondert mij dat de Vlamingen daar nu tegen fulmineren. Ik wil de minister feliciteren. Het is een goede oplossing.

Punt 2b van de circulaire stelt dat bij mededelingen aan de bevolking de Nederlandse tekst voorrang moet krijgen. Dat komt niet tot uiting in het voorstel van Wezembeek-Oppem. De minister moet erover waken dat deze bepaling strikt uitgevoerd wordt. Als men dit kan realiseren, laat men de hele omzendbrief respecteren. Degenen die hiertegen fulmineren, lopen achter. Men is immers al bezig met andere dossiers.

Men weet dat de burgemeester van Wezembeek door de knieën is gegaan. Dit is de les die we moeten onthouden. Het is een moeilijk dossier geweest voor de minister. Hij heeft zich echter uitstekend van zijn taak gekwet. Ik wens hem dan ook uitdrukkelijk te danken. (*Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Jan Loones : Oorspronkelijk was ik niet van plan om nog te interpelleren, maar de bijkomende verklaringen nopen mij hiertoe.

Zelfs na de toelichting van de heer Peeters blijft de N-VA bij haar standpunt. Wij hebben niet gezegd dat de belastingen moesten terugbetaald worden. Het is de minister die dit herhaaldelijk beweerd heeft. Hij zou ook een aantal regeringscommissarissen sturen.

De Franstaligen moeten zich trouwens niet gepest voelen, want zij zullen geen belastingen moeten betalen. Wie kan daar nu bedroefd om zijn ?

Wij vinden ook dat er een sfeer van laksheid rond de taalwetgeving gecreëerd werd. Dit biedt de burgemeester en zijn kompanen de gelegenheid om te triomferen. Men heeft Van Hoobrouck niet op de knieën gekregen. Hij beweert overigens nog steeds dat de gemeente het recht heeft om een tweetalige communicatie te voeren met haar burgers. Mijn fundamentele bezwaren zijn dan ook dat wij terugkrabbelen op vroegere verklaringen. Verder zit het mij dwars dat wij op zo'n belachelijke manier

optreden. Ik heb liever geen brief, dan een brief met een nulaanslag.

De heer Herman Lauwers : Ik zou toch wel even willen corrigeren. Het gaat hier niet om een nultarief maar om 2.500 frank. Bovendien wordt er dossier per dossier nagegaan wie er inmiddels al betaald heeft. Voor wie al betaalde, is het eindresultaat van de berekening nul, dat is alles.

De heer Jan Loones : Men moet de Franstaligen tonen dat zich moeten integreren. Dit is een Belgenmop, een knieval en een capitulatie. Verder werden onze mensen ter plaatse, in de steek gelaten. Dit stoort mij.

Ten slotte toont dit alles aan dat wij geen binnenlandse onafhankelijkheid kennen. Het is de federale regering die dirigeert. Dit is een nederlaag. Ik zou het ook appreciëren indien de regering dit ook zou toegeven. Dit zou eerlijker zijn. (*Applaus bij het VB en VU&ID*)

De heer Francis Vermeiren : Ik hoorde hier vandaag diverse overdreven benaderingen. Ik zou echter eens een benadering vanuit de streek willen brengen. Vandaag zou ik geen burgemeester willen zijn van Wezembeek-Oppem. Het triomfalisme dat hij de voorgaande jaren zo tentoonspreidde is hij kwijt. Hij is immers in een netelige positie verzeild geraakt. Zijn begroting is niet in orde en hij moet terugkomen op alles wat hij vroeger heeft beweerd.

Wat in Wezembeek-Oppem gebeurd is, was in Kraainem de voorbode van de afschaffing van de milieubelasting. We moeten ophouden met telkens te beweren dat wij een nederlaag hebben geleden. Ik voorspel dat er zich een evolutie zal voordoen.

Over enkele jaren zal men aan deze woorden terugdenken.

Minister Paul Van Grembergen : Ik ga uit van de goede trouw van alle sprekers en van de gedeelde bekommernis over de Rand. Ik heb steeds gezegd dat ik in dit dossier zou uitgaan van de wet op de bestuurszaken en van de taalwetten. En dat heb ik ook gedaan.

De mededeling aan de bevolking is conform de circulaire-Peeters. Is dit een persoonlijke mededeling omdat naam en adres vermeld worden op de enveloppe ? Niet de enveloppe, maar wel de inhoud ervan bepaalt de aard van de mededeling. We mogen de redenering niet omdraaien. De Vaste

Commissie voor Taaltoezicht stelt in een advies dat dergelijke handeling conform de wet is.

Het college van burgemeester en schepenen moet zijn belastingplichtigen melden dat ze een fout hebben gemaakt. Is dat zo eenvoudig voor een college dat zich jarenlang sterk gemaakt heeft dat het de zaken anders deed ? Bovendien moeten ze melden dat het aanslagbiljet voortaan alleen nog in het Nederlands verstuurd zal worden, terwijl ze dat jarenlang bestreden hebben.

Ik vraag me af wie het gerucht over het zogenaamde nultarief verspreid heeft ? Op het overschrijvingsformulier staat inderdaad nul euro, maar niet op het aanslagbiljet. Wie dergelijk nieuws verspreid doet dat alleen om de Vlaamse regering en haar minister van Binnenlandse Aangelegenheden in verlegenheid te brengen.

Er was inderdaad commotie aan Franstalige kant en de federale regering maakte zich daar zorgen over. Dat is toch niet meer dan logisch. Ik heb altijd herhaald dat de wet gevolgd zou worden en dat is ook gebeurd. Het college heeft een beslissing moeten nemen die ingaat tegen wat het jarenlang verkondigd heeft.

De heer Eric Van Rompuy : De burgemeester van Wezembeek-Oppem heeft gezegd dat ze niets moeten terugstorten omdat alles geregulariseerd is. Waarom worden er nu twee brieven verstuurd ?

Minister Paul Van Grembergen : Het college had ook kunnen kiezen voor een mededeling in een tijdschrift, die verloren zou gaan tussen alle advertenties. In plaats daarvan kiest het ervoor een mededeling te versturen. Wat vindt u het scherpst ? *(Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID)*

De heer Eric Van Rompuy : De Vaste Commissie voor Taaltoezicht zal deze mededeling vernietigen omdat persoonlijke mededelingen in het Nederlands verstuurd dienen te worden.

Minister Paul Van Grembergen : Het is niet omdat naam en adres op de enveloppe vermeld worden, dat het een persoonlijke mededeling is. Het is een algemene mededeling en u interpreteert het advies doelbewust verkeerd.

De heer Eric Van Rompuy : Het Vlaams Parlement heeft het recht dit dossier van nabij te volgen. U bent samen met de Volksunie groot geworden door de naleving van deze wetgeving van nabij te volgen.

Wat wij hier doen, is de faciliteiten strikt interpreteren.

Minister Paul Van Grembergen : Ik volg in dit dossier de wet. Stel dat ik twee regeringscommissarissen had gestuurd, dan had ik alles onder dwang geregeld, maar dan hadden we geen oplossing. Het schepencollege heeft nu officieel stelling genomen en de gemeenteraad heeft die beslissing goedgekeurd.

De heer Joris Van Hauthem : Ik kan de redenering van de minister echt niet volgen. Als hij twee regeringscommissarissen had gestuurd om de belasting terug te vorderen, had het schepencollege toch geen keuze meer gehad ? Om de belasting alsnog te innen, zou het college toch alles volgens de wet moeten doen ?

Minister Paul Van Grembergen : Nu staan we veel sterker, omdat de plaatselijke autoriteiten zelf een beslissing hebben genomen die werd goedgekeurd door de gemeenteraad. Dit is de meest aangewezen aanpak in de Rand. In Gent, Antwerpen of Kortrijk wonen ook al tientallen jaren Franstaligen, die zich volledig hebben ingeschakeld in ons federale staatsbestel. Zij bekleden belangrijke posten in de economische en financiële wereld. Thuis spreken ze Frans, in de buitenwereld zijn ze perfect tweetalig. We moeten dit ook trachten te bereiken met de Franstaligen in de Rand. Wij moeten de Franstalige burgers duidelijk maken dat Vlaanderen hun thuisland kan worden, dat ze gewoon de taal moeten aanleren. Goodwill creëert men echter niet door hen te vernederen of door hen te vragen een belasting terug te storten. Zij weten dat hun schepencollege in de fout is gegaan, wat volstaat.

Ik weet dat sommigen mij verwijten te traag te handelen, maar ik heb dit goed overdacht. Ik heb me afgevraagd hoe men hier in Zweden, Noorwegen of Denemarken mee zou omspringen. En ik ben ervan overtuigd dat men ook daar zou zeggen dat wet wet is, maar dat we intussen toch de burgers de kans moeten geven zich thuis te voelen in een groter geheel.

Ik las vorig weekend in de krant de uitspraak dat het niet op de feiten aankomt, maar op de voorstelling van de feiten, die beïnvloedbaar is. Dat gaat hier niet op : hier gaat het wel degelijk om de feiten. Respect voor de feiten is de enige manier om de geloofwaardigheid te dienen. *(Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID)*

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy c.s. betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem.

Ik heb een stemafpraak met de heer De Batselier.

- *Het voorstel van resolutie wordt, wat de Gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 46 stemmen tegen 62 bij 4 onthoudingen en, wat de Gewestaangelegenheden betreft, met 46 stemmen tegen 61 bij 4 onthoudingen niet aangenomen.*

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Ik heb een stemafpraak met de heer Laverge.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Ik heb een stemafpraak met mevrouw Demeester-De Meyer.

De heer Gilbert Vanleenhove : Ik heb een stemafpraak met de heer Ramoudt.

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : De heer Loones heeft bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Loones, Vandenbroeke en Van Dijck betreffende een belangenconflict.

De heer Jan Loones : Wij zijn bekommerd om een goede aanpak van de schrijnende problematiek van niet-betaalde onderhoudsgelden en roepen daarvoor de hoogdringendheid in. In de federale Kamer wordt gewerkt aan de oprichting van een fonds hiervoor, met steun van de oppositiepartijen CD&V en PSC. De Gezinsbond uit heel wat kritiek op het huidige voorstel.

Wij zijn van mening dat Vlaanderen dit beter zelf zou regelen. Niet alleen zouden wij hier een heel andere invulling aan geven, we zouden zo ook heel wat problemen met de wettigheid van de regeling voorkomen. Volgens de grondwet en de bijzondere wet van 1980 is Vlaanderen immers bevoegd voor het gezinsbeleid. Een dringend overleg met de

Kamer hierover dringt zich op.

- *Het voorstel tot aanvulling van de agenda wordt met 49 stemmen tegen 51 met 5 onthoudingen niet aangenomen.*

Mevrouw Sonja Becq : Ik heb een stemafpraak met de heer Swennen, ook voor de volgende stemmingen.

De heer Kris Van Dijck : Niet iedereen die aanwezig is, heeft een stem uitgebracht.

De heer Jan Loones : De houding van de parlementsleden ontgoochelt me. Het is spijtig dat men de dringende behandeling niet goedkeurt en dat men daarvoor geen enkele motivering geeft.

ONTWERPEN VAN DECREET

Ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over het amendement op artikel 3 en over artikel 3 van het ontwerp van decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten.

- *Het amendement wordt niet aangenomen.*
- *Artikel 3 wordt aangenomen.*

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten.

- *Het ontwerp van decreet wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, eenparig door de 107 aanwezige leden en, wat de gewestaangelegenheden betreft, eenparig door de 106 aanwezige leden aangenomen.*

Samenwerkingsakkoord meerjareninvesteringsplan 2001-2012 van de NMBS

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en

het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS.

- *Het ontwerp van decreet wordt met 58 stemmen tegen 43 bij 5 onthoudingen aangenomen.*

Bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1.

- *Het ontwerp van decreet wordt met 82 stemmen bij 26 onthoudingen aangenomen.*

VOORSTEL VAN DECREET

Wijziging van het decreet van 13 juli 1994

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Van Baelen, mevrouw Claes en de heren Sannen, Sauwens en Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg.

- *Het voorstel van decreet wordt eenparig door de 107 aanwezige leden aangenomen.*

MOTIE VAN AANBEVELING

Toestand van het milieu in Vlaanderen volgens recente milieurapporten

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van mevrouw Vertriest en de heren Lachaert, Maes en Bex tot besluit van het op 27 februari 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toestand van het milieu in Vlaanderen volgens

recente milieurapporten.

- *De motie van aanbeveling wordt met 61 stemmen tegen 42 bij 5 onthoudingen aangenomen.*

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Waterpeilbeheer in Vlaanderen en de samenwerking terzake tussen Vlaanderen, Wallonië en Nederland

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van den Eynde en de heren Geraerts en Penris tot besluit van de op 26 februari 2002 door de heer Loones in commissie gehouden interpellatie tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het waterpeilbeheer in Vlaanderen en de samenwerking terzake tussen Vlaanderen, Wallonië en Nederland.

- *De met redenen omklede motie wordt met 19 stemmen tegen 82 bij 19 onthoudingen niet aangenomen.*

Onderwijsprojecten voor alleenstaande minderjarige asielzoekers

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Librecht en Huybrechts en mevrouw Dillen tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over onderwijsprojecten voor alleenstaande minderjarige asielzoekers.

- *De met redenen omklede motie wordt met 19 stemmen tegen 86 bij 4 onthoudingen niet aangenomen.*

Aanpassingen aan de belasting op inverkeerstelling

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke

stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Goethem, De Reuse, Boutsen en Strackx tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Strackx in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aanpassingen aan de belasting op inverkeerstelling.

- *De met redenen omklede motie wordt met 19 stemmen tegen 85 bij 4 onthoudingen niet aangenomen.*

Negeren van rolstoelgebruikers door De Lijn

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Schuermans, Decaluwe en Caluwé, mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Verfaillie en Van Malderen tot besluit van de op 26 februari 2002 door de heer Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het negeren van rolstoelgebruikers door De Lijn.

- *De met redenen omklede motie wordt met 43 stemmen tegen 58 bij 8 onthoudingen niet aangenomen.*

Campagne eetstoornissen bij jongeren

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Dillen, mevrouw De Gryze en de heer Strackx tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Strackx in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne rond eetstoornissen bij jongeren.

- *De met redenen omklede motie wordt met 19 stemmen tegen 87 bij 3 onthoudingen niet aangenomen.*

Opvang illegale minderjarigen

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke

stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Becq, mevrouw van Kessel en mevrouw Merckx-Van Goey, de heer Van Duppen en mevrouw Van Den Heuvel tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de opvang van illegale minderjarigen in Vlaanderen.

- *De met redenen omklede motie wordt met 89 stemmen bij 21 onthoudingen aangenomen.*

Wachlijsten personen met een handicap

Hoofdelijke stemmingsen

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Becq, mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw van Kessel en mevrouw Merckx-Van Goey tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van de wachtlijsten voor personen met een handicap.

- *De met redenen omklede motie wordt met 42 stemmen tegen 59 bij 8 onthoudingen niet aangenomen.*

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw De Martelaer en de heren Helsen, Roegiers en Van Duppen tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van de wachtlijsten voor personen met een handicap.

- *De met redenen omklede motie wordt met 83 stemmen tegen 3 bij 24 onthoudingen aangenomen.*

Lokale werkwinkels

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Laurys, Laverge en Voorhamme, mevrouw Declercq en de heer Bogaert tot besluit van de op 28

februari 2002 door de heer Laurys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitwerking van de lokale werkwinkels.

- *De met redenen omklede motie wordt met 87 stemmen bij 21 onthoudingen aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 20 maart 2002 om 10 uur en 14 uur. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 19.27 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel,

Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Koen Helsen, Jacques Laverge :
gezondheidsredenen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Johan Sauwens, Walter Vandenbossche.

